

[Oluf Pedersen.]

Det fik jeg intet svar på, men nu kan jeg spørge: Hvad har denne lov allerede kostet staten, til trods for at opsparingen sidste år kun er steget med det halve af det, der var tilfældet foregående år? Den oplysning mener jeg burde have fulgt med lovforslaget, og den bør foreligge, inden dette lovforslag går i udvalg, inden det går til anden behandling. Jeg vil ærlig talt tilstå, at det overrasker mig, at den højtærede finansminister i sin tid ville fremsætte et sådant lovforslag, selvom jeg nok så, at det i den da givne situation kunne have en vis interesse at præsentere de ærede medlemmer hr. Bertel Dahlgaard, hr. Erik Eriksen og hr. Aksel Møller for deres egne partiers gamle travere på et tidspunkt, som jo stod i de korslagte bens tegn; men hvad vil den højtærede finansminister med dette forslag i dag? Jeg troede ikke, at han havde så mange penge i kassen, at han ligefrem ville give dem ud for sin fornøjelses skyld, og jeg mener da, at den højtærede finansminister ikke selv ønsker at ødsle pengene på de bedst stillede. Ved den højtærede finansminister ikke, at loven omgås, således som det blev klarlagt i den socialdemokratiske del af betænkningen, og at det er et forslag, som er uretfærdigt, fordi det begunstiger de bedst stillede? For mig at se er det et slet forslag, som ikke var blevet fremsat og fremmet, hvis dets virkninger var blevet belyst og gennemtænkt.

Formanden: I henhold til forretningsordenen er det tilladt at citere fra love, lovforslag med bemærkninger samt fra folketingstidende med tillæg, altså herunder også udvalgenes betænkninger. Jeg henstiller imidlertid, at man, når denne adgang anvendes, klart afgrænser citaterne, så at der ikke kan opstå nogen tvivl ved læsningen af folketingstidende.

Finansministeren (Kampmann): Jeg vil gerne takke for den betydelig større tilslutning, lovforslaget fik nu, end da vi drøftede et tilsvarende forslag i september sidste år.

Det glæder mig, at de ærede ordførere for venstre og det konservative folkeparti nu er villige til at forhandle om lovforslaget,

men det giver mig naturligvis også anledning til nogen eftertanke, som det ærede medlem hr. Alfred Jensen bemærkede.

Jeg lagde mærke til, at det ærede medlem hr. Poul Møller straks tog munden fuld: nu skulle man præmiere større beløb end en opsparing på 2 000 kr., og der skulle være tale om, at indtægtsgrænsen på 25 000 kr. måske skulle sættes i vejret. Det er ganske rigtigt, som det ærede medlem hr. Oluf Pedersen har været inde på, at begynder man på den slags, så bliver det en præmiering af opsparing hos dem, der ikke behøver at blive præmieret for at foretage opsparing. Når vi nu imidlertid har de begrænsninger i loven, som der her er tale om, 2 000 kr. og en indtægtsgrænse, kan jeg ikke være enig med det ærede medlem hr. Oluf Pedersen i, at det skulle være så let for folk i disse indkomstklasser at foretage denne opsparing.

Det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen ville gerne i udvalget drøfte nogle af erfaringerne, og det er jeg naturligvis meget villig til. Det ærede medlem var lidt utilfreds — sådan forstod jeg det i hvert fald — med lempelsen af bindingsreglerne, ville i hvert fald gerne drøfte forholdet nærmere. Jeg kan kun sige, at det er et ønske, der er fremsat fra sparekassernes side, at vi har drøftet det med sparekasserne, og at det fra sparekassernes side er hævdet, at en af de største hindringer for en bedre udnyttelse af loven har været de bestående bindingsregler. Det ærede medlem har antagelig lagt mærke til, at der ikke skal gives skattenedslag, hvis pengene ikke bliver stående i de tre år. Der er egentlig blot tale om at gøre det lettere at tage pengene ud, altså lettere at komme ud af ordningen igen.

Det ærede medlem hr. Oluf Pedersen byggede sin argumentation op på, at opsparingen skulle være dalet i 1955 i sammenligning med det foregående år. Det ærede medlem byggede her på en statistik, der sluttede i september 1955. Det har naturligvis intet med statistik eller argumentation at gøre at komme med sådanne tal. Jeg tror nok, at enhver, der kender til sparekassestatistik, ved, at den største del af opsparingen kommer i den sidste del af året, bl. a. på grund af rentetilskrivningen. Derfor kan man naturligvis ikke bruge tallene for kun en del af året.